

**Cornelis Volger
mod
Europa-Parlamentet**

»Tjenestemænd — fremgangsmåde ved besættelsen af ledige stillinger —
ret for ansøgere om forflyttelse til at blive hørt — begrundelse
for afgørelsen om afslag på en tjenestemands ansøgning om forflyttelse
[vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 25, stk. 2]«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 1992 II - 123

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — ansættelse — procedurer — valg — prioritetsorden for forfremmelse, forflyttelse og intern udvælgelsesprøve — samtidig offentliggørelse af et stillingsopslag internt og mellem institutionerne — lovligt*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 1)
2. *Tjenestemænd — ansættelse — ledig stilling — besættelse ved forfremmelse eller forflyttelse — sammenligning af ansøgernes fortjenester — administrationens skøn — betingelser for udøvelsen — judiciel kontrol*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 1, litra a))
3. *Tjenestemænd — afgørelse der indeholder et klagepunkt — afslag på en ansøgning — pligt til at begrunde afslaget senest ved afvisning af klagen — pligten ikke overholdt — begrundelsespligten opfyldt under retsforhandlingerne — ulovligt*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 25, stk. 2, og art. 90, stk. 2)
4. *Tjenestemænd — søgsmål — erstatningssøgsmål — annullation af den ulovlige anfægtede retsakt — passende genopretning af den ikke-økonomiske skade*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 91)

1. Ved besættelsen af en ledig stilling har ansættelsesmyndigheden i medfør af vedtægtens artikel 29, stk. 1, pligt til, i rækkefølge, at undersøge mulighederne for forfremmelse eller forflyttelse inden for institutionen, før den går videre til en af de øvrige etaper, der er omhandlet i denne bestemmelse, hvorved den skal overholde den heri fastsatte prioritetssorden. Følgelig kan ansættelsesmyndigheden ikke behandle ansøgninger om overflyttelse af tjenestemænd fra andre institutioner, medmindre den efter en behørig undersøgelse af ansøgningerne om forfremmelse eller forflyttelse finder, at ingen af ansøgningerne opfylder de krav, der stilles i den ledige stilling, og medmindre den har undersøgt muligheden for at gennemføre en intern udvælgelsesprøve.
3. Ved afslag på en ansøgning om en ledig stilling er ansættelsesmyndigheden forpligtet til i hvert fald at begrunde den afgørelse, hvorved en klage fra den pågældende afvises.

Vedtægtens artikel 29, stk. 1, er imidlertid ikke til hinder for, at der med henblik på besættelse af samme ledige stilling samtidig foretages offentliggørelse af en meddelelse om ledig stilling internt og mellem institutionerne.

2. Ansættelsesmyndighedens pligt til at foretage en sammenligning af fortjenesterne hos ansøgere, der vil forfremmes og forflyttes i forbindelse med besættelse af en ledig stilling, er udtryk både for princippet om ligebehandling af tjenestemænd og for grundsætningen om deres adgang til karriere.

Retten må kontrollere, om institutionen har udøvet sit skøn på dette område un-

der overholdelsen af de garantier, som fællesskabsretten giver. Disse garantier omfatter bl.a. de pågældendes ret til at blive hørt af administrationen, når denne har valgt en procedure til sammenligning af ansøgningerne, som består i en samtale med den enkelte ansøger, ligesom garantierne omfatter kravet om, at administrationen omhyggeligt og upartisk skal undersøge alle relevante forhold i den enkelte ansøgning.

Hvor der er tale om at besætte stillingen ved forfremmelse eller forflyttelse, er det tilstrækkeligt, at begrundelsen for at afvise klagen omhandler de legale betingelser, som ifølge vedtægten gælder for en korrekt gennemførelse af proceduren.

En fuldstændig mangel på begrundelse for en afvisning af en klage kan ikke afhjælpes ved forklaringer, der afgives af administrationen efter anlæggelsen af en retssag. På dette stadium opfylder sådanne forklaringer ikke længere deres funktion. Den pligt til begrundelse, som fremgår af bestemmelserne i vedtægtens

artikel 25, stk. 2, sammenholdt med artikel 90, stk. 2, har nemlig til formål dels at give den pågældende et tilstrækkeligt grundlag for at bedømme berettigelsen af afslaget på hans ansøgning og hensigtsmæssigheden af at anlægge sag ved Retten, og dels at gøre det muligt for denne at udøve sin kontrol. Med et sagsanlæg ophører derfor ansættelsesmyndighedens mulighed for at lovliggøre sin afgørelse

ved et begrundet svar, hvorved klagen afvises.

4. Annulation af en retsakt fra administrationen, som er anfægtet af en tjenestemand, udgør i sig selv en passende genopretning og er principielt tilstrækkelig til at dække enhver ikke-økonomisk skade, som tjenestemanden kan have lidt.

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

12. februar 1992 *

I sag T-52/90,

Cornelis Volger, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende i Heffingen (Luxembourg), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

sagsøger,

mod

Europa-Parlamentet ved juridisk konsulent Jorge Campinos samt Manfred Peter og Christian Pennera, Den Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg

sagsøgt,

* Processprog: fransk.